

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, te sudske savjetnice Vlatke Petak Vučetić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Poliklinike S., sa sjedištem u Z., koju zastupa ravnateljica K. P. D., zastupana po opunomoćeniku M. D., odvjetniku iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 10. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/410, urbroj: 401-01/05-19-2 od 10. lipnja 2019.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem poništeno je rješenje Poliklinike S., klasa: UP/I-510-08/19-03, urbroj: 262-03-1-2019-1 od 29. travnja 2019., te je odobreno N. Š. pravo na pristup ukupnom broju sudskih postupaka u tijeku u kojemu je stranka Poliklinika S. tužitelj; ukupnog broja sudskih postupaka u tijeku kojima je stranka Poliklinika S. tuženik; ukupnom broju završenih sudskih postupaka u kojima je stranka Poliklinika S. tužitelj; ukupnom broju sudskih postupaka u kojima je stranka Poliklinika S. tuženik; ukupnom broju sudskih postupaka koje je Poliklinika S. nepravomoćno izgubila; ukupnom broju sudskih postupaka koje je Poliklinika S. pravomoćno izgubila; ukupnom broju sudskih postupaka koje je Poliklinika S. nepravomoćno dobila; ukupnom broju sudskih postupaka koje je Poliklinika S. pravomoćno dobila; ukupan broj inspeksijskih nadzora inspektora rada; ukupan broj inspeksijskih nadzora inspektorata rada sa izrečenim opomenama bez novčane kazne; ukupan broj inspeksijskih nadzora inspektorata rada sa novčanom kaznom; ukupan broj inspeksijskih nadzora zaštite na radu; ukupan broj inspeksijskih nadzora zaštite na radu sa izrečenom opomenom bez novčane kazne; ukupan broj inspeksijskih nadzora zaštite na radu sa određenom novčanom kaznom, sve u periodu od ožujka 2015. do ožujka 2019., te je naloženo Poliklinici S. da u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja omogući N. Š. pristup odobrenoj informaciji u skladu s točkom II. izreke rješenja.

U tužbi podnesenoj protiv tuženika tužiteljica u bitnom ističe da je pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu u tijeku sudski postupak u pravnoj stvari tužiteljice N. Š., zainteresirane osobe u ovom predmetu, protiv tužitelja, a koji predmetni sudski postupak nije pravomoćno okončan. Navodi da svi postupci za koje su zatražene informacije nisu

pravomoćno dovršeni. Ističe da je službenik za informiranje proveo test razmjernosti i javnog interesa i utvrdio da postoje osnove sumnje da bi objavljivanjem traženih informacija došlo do onemogućavanja učinkovitog i nepristranog vođenja predmetnog sudskog postupka, te postoji opravdana sumnja da bi nastala šteta za tijelo javne vlasti, odnosno tužitelja, kao i njene korisnike, obzirom da u predmetnim sudskim postupcima nije donesena pravomoćna odluka, pa ne prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese tužitelja, pogotovo iz razloga što je tijelo javne vlasti zdravstvena ustanova u kojoj se provodi specijalističko-konzilijarna zdravstvena zaštita osoba s teškoćama u govornoj komunikaciji. Stoga je kod provođenja testa razmjernosti prema mišljenju tužitelja, uzimajući u obzir sve okolnosti i interese, kako interes za pristup traženoj informaciji od strane zainteresirane osobe, odnosno javni interes s jedne strane, te sa druge stran može bitna šteta koja bi nastala za tužitelja objavljivanjem informacija u vezi kojih se vodi sudski postupak i u vezi gdje nije pravomoćno odlučeno, te interes samih korisnika Poliklinike, utvrđeno je da bi interes Poliklinike, a posebno korisnika Poliklinike, te polaznika vrtića i škole i njihovih roditelja, bio ozbiljno povrijeđen, te je utvrđeno da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje pristupa traženim informacijama. Iz cijelog postupka proizlazi, prema mišljenju tužitelja, da u ovom postupku ne prevladava javni interes, već dapače isključivo osobni interes zainteresirane osobe, što je utvrđeno i testom razmjernosti. Tužiteljica se poziva na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojim odredbama je moguće (članak 15. stavak 3. točka 1.) da tijelo javne vlasti ograniči pristup informacijama, ako postoje osnove sumnje da bi objavljivanje informacije onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne, a upravno iz tih razloga je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za pristup traženoj informaciji.

Prije donošenja rješenja tuženika sukladno članku 16. navedenog Zakona proveden je test razmjernosti da je sukladno mišljenju i ranije zauzetom stavu samog Povjerenika za informiranje doneseno prvostupanjsko rješenje. Ističe da je nevjerojatan stav Povjerenika za informiranje da nije bitno tko traži pristup informacijama, a pogotovo u konkretnoj situaciji kada isti traži bivša ministrica i to samo za potrebe vođenja sudskog postupka protiv tužitelja. Navodi da je netočno utvrđeno, u osporenom rješenju, da bi tražene informacije bile samo statističke prirode, kada su tražene informacije prema mišljenju tužitelja isključivo u cilju stvaranja dojma i utjecaja u parničnom postupku. Ističe da je i svom prvostupanjskom rješenju samo i isključivo primijenio zauzeti pravni stav samog Povjerenika za informiranje u ranijim takvim slučajevima, a kao primjer dostavlja rješenje Povjerenika od 15. travnja 2018., te predlaže da se poništi osporeno rješenje u cijelosti, odnosno da se predmet vrati Povjereniku za informiranje na ponovno odlučivanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice nisu sporne, a stranke ne zahtijevaju održavanje rasprave, sud je spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

Člankom 16. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) propisano je da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. tog Zakona dužno prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Test razmjernosti javnog interesa je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje, te omogućavanje pristupa informaciji ukoliko

javni interes za dostupnošću informacija prevladava nad mogućom štetom za zaštićene interese. Kod provedbe testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi može li se pristup informaciji ograničiti, a radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. ZPPI-a ili omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinačnom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen, te prevladava li potreba zaštite interesa za ograničenjem ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese informacija će se učiniti dostupnom.

Ovaj Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje iz osporenog rješenja da tužitelj nije proveo test razmjernosti i javnog interesa stavljajući u razmjer zaštitu određenog interesa, u ovom slučaju učinkovito provođenje sudskih i inspekcijskih postupaka i interes javnosti da joj se omogući pristup informaciji. Naime, tužitelj samo utvrđuje postojanje sudskih postupaka u kojima je zainteresirana osoba stranka i činjenicu da se vode određeni drugi sudskih i inspekcijski postupci, te citira zakonsku odredbu iz članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a. Zaključuje da bi objavnim traženim informacija nastale negativne i štetne posljedice, a kod korisnika bi se stvorila nesigurnost i strah, te narušilo povjerenje vezano za pružanje zdravstvenih i drugih usluga. Pri tome ni na koji način tužitelj ne argumentira niti uzročno-posljedično ne povezuje na koji način bi omogućavanje pristupa zatraženim informacijama izazvalo negativne i nenadoknadive štetne posljedice, te izazvalo nesigurnost i strah i narušilo povjerenje.

Zainteresirana osoba je zatražila podatke o ukupnom broju sudskih i inspekcijskih postupaka u kojima je stranka tužitelj u periodu od ožujka 2016. do ožujka 2019. U obrazloženju rješenja kojim je odbijen zahtjev zainteresirane osobe nije odgovoreno na pitanje kako povezati zatražene informacije s mogućnošću ometanje predmetnih sudskih postupaka, na koje se tužitelj poziva.

Ovaj Sud smatra da je tužiteljica zatražila samo statističke podatke, odnosno ukupne brojke o određenim sudskim postupcima i postupcima inspekcijskog nadzora pri čemu se i u zahtjevu ogradila da ne traži nikakve pojedinosti iz tih postupaka. Ovaj Sud ocjenjuje da se radi se o statističkim podacima. Prema ocjeni ovog Suda tijelo javne vlasti ne može uskraćivati pristup zatraženim informacijama koje posjeduje, ako smatra da bi to išlo na štetu tog tijela.

Naime, točno je da je odredbom članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a propisano da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne. Međutim, navedeno ne znači da tijelo javne vlasti može uskraćivati pristup zatraženim informacijama koje posjeduje, ako smatra da bi to išlo na štetu tog tijela, već samo može ograničiti pristup ako bi davanje informacije objektivno izazvalo smetnju u postupku koji je u tijeku.

Prema ocjeni ovog Suda tužitelj se pogrešno poziva na rješenje tuženika od 15. travnja 2018. godine, kao sličan primjer, budući da je u tom slučaju zatražena preslika konkretnih akata tijela javne vlasti zapisnika i rješenja, što se ne može usporediti sa ovom upravnom stvari, budući da su u ovom postupku zatraženi brojevi i statistički podaci, te nisu zatražene nikakve pojedinosti iz konkretnih postupaka.

S obzirom na sve navedeno prigovori tužiteljice nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te ovaj Sud nije našao osnove za poništenje osporavanog rješenja, kako je tražio tužitelj.

Trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.